

Gipskartonis ant sienų gali būti tvirtinamas dviem būdais: sukonstruojant aliuminio profilių karkasą ir prie jo prisukant gipso-metalo sraigteliais arba priklijuojant ant sienų -naudojame gipskartonio klijus. Klijavimo būdas paprastai naudojamas, kai norima sutaupyti: galima klijuoti ant pliko mūro (nereikia tinkuoti), o priklijavus nereikia įdėti daug darbo glaistant. Šį būdą čia apžvelgsime plačiau.

{loadposition content_block}

Klijuojant visada egzistuoja rizika, kad gipskartonio lapas gali atšokti – dažniausiai atšoka, kai lauko sienos drėksta ar kambaryje palaikomas nepastovus santykinis oro drėgnumas, oro temperatūra ir pan. Tačiau, jei esame tikri, kad ši rizika minimali, tuomet pirmyn.

Pirmiausia, siena turi būti plika iki mūro – visas tinkas pašalintas. Sienos paviršius turi būti visiškai švarus, nedulkėtas, neįšalęs. Būtina gerai nugruntuoti giluminiu gruntu visus klijuojamus

paviršius. Tam galime naudoti teptuką ar ilgo plauko volelį. Kai gruntas jau išdžiuvęs, susimaišome klijų masę: į kibirą įpilame šalto vandens ir beriame klijus. Maišome naudodami elektrinį maišytuvą, kol klijų masė tampa vienalytė, be gumuliukų. Jei reikia dapilame vandens arba klijų – paruošta masė turi būti tiršta (tokia, kad pakabinus mentele, nekristų žemėn).

Užtepame klijus mentele ant sienos, kaip parodyta paveikslėlyje – pakankamai storais taškais (kad būtų galima pareguliuoti gipskartonį, kompensuojant pagrindo nelygumus), apytikriai kas 30 cm. Būtina klijų užtepti taškais aplink visas gipskartonio lapo kraštines – ties grindimis, lubomis, ir šonuose. Jei yra tikimybė, kad drėgmė galėtų kilti nuo grindų, reikėtų gipskartonio lapą (bent 5 cm) pakelti aukščiau nei grindys. Bet kuriuo atveju, jei grindys nėra idealios, po gipskartonio lapo pakišti išlyginančius kaištukus (arba bet ką, tinkamo storio) – plyšelis apačioje pasislėps už grindjuostės.

{loadposition related_articles}
santechnikai, elektrikai, staliai, apdaili